

Pane prezidente,
předsedové parlamentu a vlády,
Vaše Blaženosti,
přítomní občanští a náboženští představitelé, drazí přátelé!

S radostí odpovídám, pane prezidente, na Vaše laskavé pozvání k návštěvě vaší země, jakož i na pozvání, které jsem dostal od katolických patriarchů a biskupů Libanonu. Toto dvojí pozvání naznačuje nezbytnost dvojího účelu mojí návštěvy ve Vaší zemi. Zdůrazňuje výjimečné vztahy, které odedávna existují mezi Libanonem a Svatým stolcem a k jejichž posílení chce přispět. Tato návštěva je také odpovědí na Vaši návštěvu ve Vatikánu v listopadu 2008 a na tu nedávnou z února 2011, po níž následovala za devět měsíců i návštěva předsedy vlády.

Při druhém našem setkání byla požehnána majestátní socha svatého Marona. Její tichá přítomnost u baziliky svatého Petra natrvalo připomíná Libanon v místě, kde byl pohřben apoštol Petr. Je památkou staletého duchovního odkazu a potvrzuje úctu Libanonců k prvnímu apoštolovi a jeho nástupcům. Maronitští patriarchové proto přidávají ke svému jménu přídomek Boutros, aby podtrhli tuto svoji velkou úctu k Šimonu Petrovi. Je krásné pozorovat, jak se z petrovske svatyně neustále přimlouvá svatý Maron za vaši zemi a za celý Blízký východ. Pane prezidente, předem děkuji za veškeré úsilí vynaložené na zdárný průběh mého pobytu mezi vámi.

Dalším motivem mojí návštěvy je podpis a předání posynodální apoštolské exhortace ze zvláštního zasedání biskupů pro Blízký východ, *Ecclesia in Medio Oriente*. Jde o důležitou církevní událost. Děkuji všem katolickým patriarchům, kteří sem přišli, zejména emeritnímu patriarchovi, drahém kardinálově Nasrallah Boutros Sfeirovi a jeho nástupci, patriarchovi Bechara Boutros Raiovi. Bratrsky zdravím všechny biskupy Libanonu, jakož i všechny, kdo přicestovali, aby se modlili spolu se mnou a přijali tento dokument přímo z rukou papeže. Jejich prostřednictvím zdravím s otcovskými sympatiemi všechny křesťany Blízkého východu. Exhortace je určena celému světu a klade si za cíl být jakousi směrovkou do nadcházejících let. Těší mne navíc, že se budu moci v těchto dnech setkat s početnými představiteli katolických komunit vaší země, slavit liturgii a společně se modlit. Jejich přítomnost, úsilí a svědectví představuje uznávaný a velmi ceněný vklad do každodenního života všech obyvatel vaší milované země.

Vážím si toho, že mohu s velkou úctou pozdravit také pravoslavné patriarchy a biskupy, kteří mne přišli uvítat, jakož i představitele ostatních náboženských komunit Libanonu. Vaše přítomnost, drazí přátelé, dokazuje úctu a spolupráci, kterou chcete ve vzájemném respektu šířit mezi všemi. Děkuji vám za vaše úsilí a jsem si jist, že budete nadále hledat cesty jednoty a svornosti. Nezapomínám na smutné a bolestné události, které dlouhá léta doléhaly na vaši krásnou zemi. Blahodárné libanonské soužití má dokazovat Blízkému východu a celému světu, že v jednom národě může existovat spolupráce různých církví, všech částí jediné katolické církve v bratrském duchu sdílení s ostatními křesťany, a stejně tak i soužití a uctivý dialog mezi křesťany a jejich bratry z jiných náboženských vyznání. Víte stejně jako já, že tato rovnováha, která je všude prezentována jako příklad, je vysoce delikátní. Někdy ji hrozí, že pukne, když je napjata jako luk, nebo je vystavena tlakům, které jsou často stranické, zaujaté, odporující a cizí libanonské harmonii a jemnocitu. Tady je třeba podat důkaz skutečné umírněnosti a velké rozvážnosti. Rozum musí převažovat nad jednostrannými vášněmi ku prospěchu obecného dobra všech. Copak velký král Šalomoun, který znal tyrského krále Hirama, nepovažoval právě moudrost za svrchovanou ctnost? Proto o ni ustavičně prosil Boha, který mu dal moudré a prozíravé srdce (1 Král 3,9-12).

Přicházím také, abych řekl, jak důležitá je přítomnost Boha v životě každého, a že způsob *společného soužití*, které chce vaše země dosvědčovat, bude hluboký jedině tehdy, bude-li založen na přívětivém pohledu a laskavém přístupu ke druhému člověku, pokud bude zakořeněn v Bohu,

který chce, aby všichni lidé byli bratry. Proslulá libanonská vyváženost, která chce být nadále reálnou, může díky dobré vůli a nasazení všech Libanonců pokračovat. Teprve tehdy bude vzorem pro obyvatele celého regionu a pro celý svět. Nejde přitom o dílo pouze lidské, ale o Boží dar, který je třeba si naléhavě vyprošovat, za každou cenu uchovávat a s rozhodností upevňovat.

Svazky mezi Libanonem a Petrovým nástupcem jsou historické a hluboké. Pane prezidente a drazí přátelé, přicházím do Libanonu jakou poutník pokoje, jako přítel Boží a jako přítel lidí. «*Salami-O Tikum*». „Svůj pokoj vám dávám,“ říká Kristus (*Jan 14,27*). A kromě vaší země přicházím v duchu také do všech zemí Blízkého východu jako poutník pokoje, přítel Boží a přítel všech obyvatel všech zemí tohoto regionu, ať už je jejich náboženské vyznání a jejich krédo jakékoli. Také jim říká Kristus: «*Salami-O Tikum*». Vaše radosti i vaše bolesti jsou neustále součástí papežovy modlitby, a prosím Boha, aby vás provázel a těšil. Mohu vás ujistit, že se modlím zvláště za ty, kteří v tomto regionu trpí a je jich mnoho. Socha svatého Marona mi připomíná, co prožíváte a snášíte.

Pane prezidente, vím, že mi vaše země připravuje krásné přijetí, vřelé uvítání, které je vyhrazeno milovanému a ctěnému bratru. Vím, že vaše země chce být hodna svého libanonského «*Ahlan wa Sahlan*» [„Vítejte zde jako příbuzní, kterým nic nemá být k tíži“]. Už to tak je a od nynějška to bude ještě více. Jsem rád, že jsem s vámi všemi. Bůh vám všem žehnej. (*Lè yo barèk al-Rab jami'a kôm!*) Děkuji.